

Загинули за Україну. Вічна пам'ять героям!

Військова агресія, гібридна війна Росії проти України забирає життя наших співвітчизників – чоловіків, жінок і навіть дітей. Жага української крові керує бойовиками та їхніми доморощеними й російськими покровителями. Кривава російська весна і ось уже літо нарощують лік жертв.

За період збройного протистояння у східних регіонах України загинуло 147 військовослужбовців, поранено – 267. Такі дані оприлюднив директор військово-медичного департаменту Міноборони України полковник медичної служби Віталій Андронатій на засіданні парламентського Комітету з питань охорони здоров'я 18 червня нинішнього року.

На жаль, цей кривавий рахунок жертв і постраждалих не зупинило оголошене Президентом України припинення АТО. Навпаки, бойовики щоденно нападають на військові розташування, переміщують свої вогневі позиції в гліб житлових кварталів міст. Щоб звідти вести свою підступну криваву бійню, стріляти з-за спин жінок і дітей. Усе, як і обіцяв Путін.

КОКУРІН Сергій Вікторович

1 січня 1978 р. н., Сімферополь, Автономна Республіка Крим. Прапорщик, військовослужбовець 13-го фотографічного центру Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України у Сімферополі. Залишилися вагітна дружина та 4-річний син.

Загинув 18 березня під час штурму центру в Сімферополі. В цей час перебував на спостережній вежі автопарку частини. Тоді ж було поранено капітана В. А. Федуна. Іще один військовослужбовець отримав тяжкі травми ніг і голови від ударів кийками, арматурою й іншими предметами. Нападники були одягнені у військову форму солдатів Збройних Сил Російської Федерації без знаків розрізнення, мали автоматичну зброю та снайперську гвинтівку.

КАРАЧЕВСЬКИЙ Станіслав Володимирович

19 квітня 1981 р. н., Бердянськ, Запорізька область. Майор, військовослужбовець 10-ї Сакської морської авіаційної бригади (в/ч А1100) Військово-морських сил ЗСУ. Залишилися дружина та двоє дітей.

Загинув 6 квітня у смт Новофедорівка в офіцерському гуртожитку. Тут його двома пострілами впритул з автомата АК-74 застрелив військовослужбовець окремого батальйону морської піхоти ЧФ РФ Є. С. Зайцев. Також є інформація, що товариша загиблого – офіцера оперативного відділення штабу військової частини ЗС України капітана Артема Володимировича Єрмоленка позвір'ячому побили та заарештували російські солдати.

БІЛІЧЕНКО Геннадій Васильович

1972 р. н., с. Гожули, Полтавська область. Капітан, співробітник Центру спеціальних операцій Служби безпеки України. Учасник 180 бойових операцій. За роки служби удостоєний чотирьох медалей.

Загинув 13 квітня. На співробітників Полтавського центру спеціальних операцій боротьби з тероризмом сепаратисти напали в місті Слов'янську несподівано, коли офіцери вели переговори з місцевим населенням. У загиблого залишилися дружина та 13-річний син. Також диверсанти – солдати 45-го гвардійського підрозділу повітрянодесантних військ «Куп'янка-1», що розквартирований біля Москви, – поранили ще кількох співробітників «Альфи». Нині бійці «Куп'янки-1» перебувають на території України.

АНДРУСЕНКО Дмитро

1992 р. н., с. Піщане, Полтавська область. Старший солдат військової служби за контрактом військової час-

тини спеціального призначення. Мешкав у селі Кривуші. Залишилась вагітна наречена.

Загинув 19 квітня, коли охороняв Донецький аеропорт. Убитий випадково, через фатальний збіг обставин, вартовим – товаришем по службі. 21 квітня військовий вертоліт доставив тіло загиблого до рідного села.

КУРИЛЕНКО Дмитро Олександрович

12 березня 1992 р. н., смт Ріпки, Чернігівська область. Закінчив Ніжинський агротехнічний інститут, технік-електрик. Солдат військової служби за контрактом, водій інженерно-саперного взводу.

Загинув 28 квітня на аеродромі Краматорська, де проходив службу. Уранці під час щоденного огляду інженерних загороджень периметру підірвався на міні. Помер від отриманих осколкових поранень у вертолітній дорогою до військово-медичного клінічного центру в Харкові.

ПЛОХОДЬКО Руслан Володимирович

14 січня 1975 р. н., Харків. Майор, командир вертолітної ланки 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). Залишилися дружина, 10-річний син і 3-річна донька.

Загинув 2 травня під час антитерористичної операції на Сході України під Слов'янськом. Два вертолітери здійснювали повітряне патрулювання визначеного району й були збиті внаслідок подвійних пусків ПЗРК.

РУДЕНКО Сергій Сергійович

13 квітня 1979 р. н., Броди, Львівська область. Майор, командир вертолітної ланки 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). Залишилися дружина та трирічна донька.

Загинув 2 травня за таких само обставин, що й Р. В. Плохосько.

САБАДА Олександр Борисович

9 жовтня 1979 р. н., с. Мошни, Черкаська область. Майор, начальник штабу – перший заступник командира вертолітної ескадрильї 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). Залишилися дружина та 3-річний син.

Загинув 2 травня за таких само обставин, що й С. С. Руденко.

ТОПЧІЙ Микола Миколайович

1 липня 1973 р. н., смт Близняки, Харківська область. Капітан, бортовий авіаційний технік вертолітної ланки 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійсько-го корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). Залишилася 10-річна донька.

Загинув 2 травня за таких само обставин, що й О. Б. Сабада.

ГРИШИН Ігор Іванович

11 січня 1975 р. н., Слов'янськ, Донецька область. Старший лейтенант, бортовий авіаційний технік вертолітної ланки 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійсько-го корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). Залишилися дружина, дві доньки (1995 та 2005 р. н.).

Загинув 2 травня за таких само обставин, що й М. М. Топчій.

ПАНАСЮК Сергій Іванович

20 жовтня 1985 р. н., Коростишів, Житомирська область. Старший солдат, оператор протитанкового взводу 1-го аеромобільно-десантного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ ЗС України. Мобілізований.

Загинув 2 травня у районі села Андріївка поблизу Слов'янська від кулі снайпера під час нападу групи озброєних екстремістів, які прикривалися місцевими жителями.

КОВАЛЕНКО Петро Миколайович

25 лютого 1994 р. н., с. Рахнівка, Вінницька область. Солдат військової служби за контрактом, механік-водій 1-го аеромобільно-десантного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ ЗС України.

Загинув 2 травня від вибуху гранати за таких само обставин, що й С. І. Панасюк.

АНИЩЕНКО Олександр Григорович

17 грудня 1969 р. н., Суми. Підполковник, заступник командира спецпідрозділу «Альфа» в Сумській області.

Загинув 5 травня від вибуху гранати під час антитерористичної операції під Слов'янськом, рятуючи пораненого товариша.

ЛУЖЕВСЬКИЙ Руслан Михайлович

31 серпня 1975 р. н., с. Волошинівка, Київська область. Співробітник інструкторського відділу спецпідрозділу «Альфа». Мешкав у Києві. Визнаний майстер кульової стрільби України, багаторазовий учасник, призер міжнародних, всеукраїнських і київських турнірів з кульової стрільби, майстер спорту зі стрільби та рукопашного бою. Залишилися дружина та двоє маленьких дітей.

Загинув 5 травня під час антитерористичної операції під Слов'янськом.

ДОЛІНСЬКИЙ Віктор Григорович

8 квітня 1980 р. н., с. Нижчий Ольчедаїв, Вінницька область. Прапорщик, інструктор-гранатометник взводу вогневої підтримки 4-ї роти спецпідрозділу «Ягур» Калинівського полку Національної гвардії України (військова частина 3028 Західного оперативно-територіального об'єднання НГУ). Залишилися дружина та 12-річний син.

Загинув 5 травня від вибуху гранати під час антитерористичної операції під Слов'янськом. Колону спецпризначенців атакували озброєні терористи з метою прориву з оточеного нашими військами Слов'янська.

Прізвище невідоме

Загинув 5 травня під час антитерористичної операції в Слов'янську. Українські спецпризначенці в жорстокому бою розгромили угруповання терористів, які

намагалися прорватися з оточеного нашими військами міста. У важкому бою українські військовики зазнали тяжких втрат – четверо вояків загинули, один – у критичному стані.

Прізвище невідоме

На трасі Харків–Донецьк 5 травня загинув співробітник спецпідрозділу МВС із групи супроводу мікроавтобуса, в якому з зони бойових дій вивозили поранених.

ДЕМИДЕНКО Сергій Володимирович

3 червня 1973 р. н., Дніпропетровськ. Підполковник, заступник командира батальйону «Дніпро» територіальної оборони Дніпропетровської області МВС України.

Загинув 9 травня в бою з сепаратистами, котрі атакували управління МВС у Маріуполі.

ЕЙСМАНТ Олег Володимирович

16 травня 1974 р. н., Дніпропетровськ. Кулеметник, солдат батальйону «Дніпро» територіальної оборони Дніпропетровської області МВС України.

Загинув 9 травня за таких само обставин, що й С. В. Демиденко.

ДОБРОДОМОВ Родіон Костянтинович

30 жовтня 1984 р. н., Київ. Юрист за освітою. Працював в охоронному агентстві. Брав активну участь у подіях Євромайдану та Автомайдану. Командир 1-ї роти батальйону «Азов» територіальної оборони Донецької області МВС України. Залишилися дружина та донька.

Загинув 9 травня в бою з сепаратистами, що атакували управління МВС у Маріуполі. Був убитий пострілом у спину – прикривав входження групи бійців у приміщення захопленого терористами Маріупольського УМВС.

ШЛЕМКЕВИЧ Богдан Васильович

7 березня 1993 р. н., с. Білоберізка, Івано-Франківська область. Старший солдат строкової служби. Старший дресирувальник кінологічної групи 2-ї патрульної роти 1-го патрульного батальйону львівського Римницького полку Національної гвардії України (військова частина 4114 Західного оперативно-територіального об'єднання НГУ).

Загинув 9 травня під час антитерористичної операції в Маріуполі.

САЄНКО Віктор Олександрович

26 вересня 1972 р. н., Маріуполь, Донецька область. Начальник ДАІ Маріуполя. Залишилися дружина та троє дітей.

Загинув 9 травня від вогнепального поранення під час бойових дій біля будинку УВС Маріуполя.

ЕРМОЛЕНКО Михайло Володимирович

30 грудня 1976 р. н., Маріуполь, Донецька область. Співробітник батальйону патрульної служби МВС.

Загинув 9 травня в бою з сепаратистами, що атакували управління МВС у Маріуполі.

ЗАБРОЦЬКИЙ Вадим Йосипович

17 червня 1979 р. н., Харків. Капітан, заступник начальника штабу аеромобільно-десантного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ ЗС України. Мешкав у Житомирі. Залишилися дружина та дві неповнолітні доньки.

Загинув 13 травня на околиці села Октябрське (Слов'янський район), рухаючись у колоні десантників, яку обстріляли терористи. Унаслідок годинного бою загинули 5 військовослужбовців ЗС України, 8 отримали поранення різного ступеня тяжкості, один важкопоранений помер у гелікоптері під час транспортування до медзакладу.

У ніч із 13 на 14 червня терористи підбили військово-транспортний літак Повітряних сил Збройних Сил України ІЛ-76, який заходив на посадку в аеропорту Луганська. Літак перевозив особовий склад для ротації. Окрім військовослужбовців, на борту були техніка, спорядження та продовольство. Загибло 49 осіб.

Подаємо прізвища всіх, хто загинув у збитому ІЛ-76.

Екіпаж літака (Запоріжжя):

Олександр БІЛИЙ (1976 р. н.), командир екіпажу, гвардії полковник

Михайло ДЬЯКОВ (1968 р. н.), керівник повітряно-вогневої тактичної підготовки, гвардії майор

Ігор СКАЧКОВ (1977 р. н.), штурман авіаційної ескадрильї, гвардії капітан

Сергій ТЕЛЕГІН (1971 р. н.), керівник технічно-експлуатаційної служби авіаційної ескадрильї, гвардії капітан

Володимир БУРКАВЦОВ (1976 р. н.), бортовий авіатехнік, гвардії старший лейтенант

Олександр КОЗОЛІЙ (1984 р. н.), старший бортовий авіатехнік, гвардії старший лейтенант

Олег ПАВЛЕНКО (1971 р. н.), старший технік, гвардії старший лейтенант

Олександр КОВАЛИК (1972 р. н.), старший повітряний стрілець, гвардії прапорщик

Віктор МЕНТУС (1982 р. н.), старший повітряний радист, гвардії прапорщик

Дніпропетровщина:

Сергій ШУМАКОВ, старший стрілець, сержант

Віталій БОНДАРЕНКО, гранатометник, солдат

Юрій КОВАЛЬЧУК, командир бойової машини, сержант

Денис КАМЕНЄВ, стрілець-помічник гранатометника, старший солдат

Валерій АЛТУНІН, командир взводу, старший лейтенант

Павло ЛЕВЧУК, стрілець-зенітник, солдат

Павло КОСНАР, командир відділення, молодший сержант

Сергій ДОБРОПАС, стрілець-зенітник, старший солдат

Тарас МАЛИШЕНКО, стрілець-зенітник, солдат

Анатолій ГОРДА, старший механік-водій, старший солдат

Руслан КУЛІБАБА, водій-заправник, сержант

Антон САМОХІН, слюсар-монтажник, старший солдат

Андрій ШУЛЬГА, солдат

Андрій ДМИТРЕНКО, солдат

Артем СКАЛОЗУБ, старший навідник, старший солдат

Артем САНЖАРОВЕЦЬ, старший солдат

Сергій МИРОШНИЧЕНКО, старший навідник, старший солдат

Євгеній РЕЗНИКОВ, командир гармати, сержант

Костянтин АВДЄЄВ, старший навідник, старший солдат

Сергій ЛІСНОЙ, механік-водій, солдат

Олег КОРЕНЧЕНКО, солдат

Сергій МОСКАЛЕНКО, солдат

Ілля ГАЙДУК, солдат

Валерій ГРАБОВИЙ, заступник командира батареї, старший лейтенант

Сергій МАНУЛОВ, технік, старший прапорщик

Олександр КОТОВ, стрілець-зенітник, солдат

Сергій ШОСТАК, стрілець-зенітник, старший солдат

Антон КУЗНЕЦОВ, стрілець-зенітник, старший солдат

Сергій КУЧЕРЯВИЙ, командир відділення, молодший сержант

Олександр АВРАМЕНКО, стрілець-зенітник, солдат

Станіслав ДУБЯГА, стрілець-зенітник, солдат

Павло НІКОНОВ, стрілець-зенітник, солдат

Владислав КИВА, водій-машиніст заправної машини, молодший сержант

Кіровоградщина:

Віталій БАБАН, командир відділення, сержант

Донецчина:

Сергій КРИВОШЕЄВ, механік-водій, солдат

Ростислав ПРОНЬКОВ, солдат

Луганщина:

Ігор ТОКАРЕНКО, механік-водій, солдат

Харківщина:

Сергій ГОНЧАРЕНКО, командир гармати, молодший сержант

Херсонщина:

Олег ЛЕФІНЦЕВ, водій-заправник, старший солдат

Львівщина:

Віталій БАХУР, заступник командира батареї—інструктор з ПДП, старший лейтенант.

Трагічний одеський рахунок

Попередній список загиблих унаслідок трагічних подій 2 травня «Віче» опублікувало в № 9. Нині подаємо уточнені і доповнені дані після ідентифікації жертв.

37. **БЕРЕЗОВСЬКИЙ Олександр Вікторович**, 06.08.1973 р. н. (отруєння газами та випарами, сильні опіки).

38. **КАЇР Петро Анатолійович**, 28.01.1969 р. н. (отруєння газами та випарами, сильні опіки).

39. **ЛУКАС Ігор Єролович**, 01.07.1993 р. н. (отруєння газами та випарами).

40. **ПРИЙМАК Олександр Григорович**, 28.08.1945 р. н. (отруєння газами та випарами).

41. **ЩЕРБІНІН Михайло Іванович**, 08.12.1956 р. н. (отруєння газами та випарами, геть обвуглений).

42. Труп жіночої статі, невідомий, приблизний вік 50–60 років (отруєння газами та випарами).

43. Труп чоловічої статі, невідомий, приблизний вік 25–35 років (отруєння газами та випарами, геть обвуглений).

44. Труп чоловічої статі, невідомий (отруєння газами та випарами, значні опіки).

45. Труп чоловічої статі, невідомий (отруєння газами та випарами).

46. Труп чоловічої статі, невідомий (отруєння газами та випарами).

47. **ЛОСІНСЬКИЙ Євгеній Лукич**, 16.11.1979 р. н. (вогнепальне поранення черевної порожнини).

48. **ШАРФ Тарас Володимирович**, 12.06.1973 р. н. (опіки 3-го ступеня, термоінгалаційна травма, опіки дихальних шляхів 3-го ступеня).

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Дмитро Олександрович

5 березня 1992 р. н., селище Артемівське, Донецька обл. Керівник прес-служби Донецької обласної організації ВО «Свобода». Загинув 13 березня. Брав участь у акції «За єдину Україну», що відбувалася в Донецьку. Після закінчення заходу захищав людей від агресивно налаштованих проросійських бойовиків. Під час однієї з атак його було важко поранено. Помер у кареті «швидкої допомоги» дорогою до лікарні.

АМЕТОВ Решат Медатович

24 січня 1975 р. н., с. Земляничне, Білогірський р-н, Автономна Республіка Крим. Кримський татарин. Залишились дружина та троє дітей. Загинув 15 березня.

З березня Р. Аметов вийшов з дому з наміром піти у військкомат через оголошену часткову мобілізацію та записатися до лав добровольців. Пізніше з'ясувалося, що він брав участь у мирному протесті проти окупації Криму російськими військами на площі Леніна, звідки троє людей з так званих загонів самооборони Криму повели його в невідомому напрямку. 15 березня Аметова знайшли мертвим. На тілі чоловіка виявили численні ознаки катування, голову було обв'язано скотчем, а поряд з ним лежали наручники.

РИБАК Володимир Іванович

30 листопада 1971 р. н., Горлівка, Донецька обл. Депутат Горлівської міської ради від ВО «Батьківщина». Загинув 21 квітня.

Був викрадений невідомими 21 квітня в Горлівці одразу після мітингу, організованого на підтримку міського голови Євгена Клепа, під час якого Володимир Рибак намагався зняти прапор сепаратистської «Донецької народної республіки». 22 квітня його тіло знайшли в річці Казенний Торець біля смт Райгородок Донецької області з ознаками насильницької смерті.

ПОПРАВКО Юрій

19 років, с. Морозівка, Київська обл. Студент другого курсу КПІ, факультет соціології і права. Навчався заочно та працював у банку. Активіст Євромайдану (серед друзів знайий як «Патріот»). Загинув 21 квітня.

17 квітня вирушив до Слов'янська. Того ж дня по обіді його захопили терористи. 22 квітня закатованого студента знайшли там само, де й тіло Володимира Рибак.

ІВАНЮК Марк Миколайович

8 травня 1997 р. н., Березне, Рівненська область. Навчався в училищі Чорноморського району Автономної Республіки Крим.

Загинув 21 квітня у Криму. На нього напали, начебто через розмову українською. Місцева міліція намагається це спростувати.

ДЯКОВСЬКИЙ Юрій Іванович

27 лютого 1989 р. н., Стрий, Львівська обл. Навчався в Івано-Франківському університеті нафти та газу. Торішнього грудня залишив навчання та перебував у Києві на Євромайдані, був поранений у шию.

28 квітня разом з Юрієм Поправком і ще трьома товаришами вирушив до Слов'янська. Потрапив у полон

до терористів 17 квітня. Його тіло із слідами катувань знайшли на місці загибелі В. Рибак та Ю. Поправка.

САЛО Валерій Володимирович

6 грудня 1970 р. н., с. Шандриголове, Донецька обл. Фермер. Активіст, був членом організації «Просвіта» м. Красний Лиман, виступав за єдність України.

Загинув 8 травня. У центрі рідного села його автомобіль зупинили озброєні бойовики, побили, неприємного поклали в багажник його ж машини та зникли. Тіло чоловіка наступного дня виявили біля с. Петрівське у спаленому автомобілі.

ЖУЧЕНКО Павло

Православний священик, протоієрей, у минулому настоятель храму Святого Дмитра Донського (УПЦ МП) у смт Олександрівка-Дружківка Донецької обл. Залишились дружина та троє дітей.

Загинув 9 травня. Застрелений уночі з 8 на 9 травня терористами в районі блокпоста біля с. Кіндратівка, коли проїжджав через нього на автомобілі. За інформацією ЗМІ, медики виявили на тілі отця Павла дев'ять вогнепальних поранень.

БУРИХІН Олег Олександрович

21 жовтня 1976 р. н., Антрацит, Луганська обл. Бізнесмен.

Загинув 9 травня. Вбивство сталося біля прикордонного пропускного пункту «Должанський» (Луганська обл.) – були розстріляні два автомобілі, в яких їхало подружжя Буріхіних з 10-річною донькою. Машини зупинилися на вимогу бойовиків, які влаштували на дорозі блокпост, але були розстріляні на ураження з автоматичної зброї та пограбовані. Батько і мати загинули. Їхню доньку госпіталізовано у важкому стані (куля пройшла через голову Лізи, кульове поранення ноги, рвана рана п'яти та перелом кісточки).

БУРИХІНА Ірина

1972 р. н.

Загинула 9 травня за тих само обставин, що й чоловік О. Буріхін.

Чоловік, прізвище невідоме

22 роки.

Чоловік, прізвище невідоме

24 роки.

10 травня в місті Брянка Луганської області за триста метрів від блокпоста біля магазину п'яні сепаратисти розстріляли чотирьох молодих людей, двоє з яких від отриманих поранень загинули.

ХАРИТОНЕНКО Денис Євгенович

14 вересня 1988 р. н., Лугугине, Луганська область. Лейтенант, колишній правоохоронець; працював гірським рятувальником. Залишились дружина та 9-місячна донька.

Загинув 17 травня. Після його відмови зупинитися на незаконному блокпосту, Д. Харитоненка розстріляли терористи. Від отриманих поранень помер на місці. Також від терористів постраждали пасажир автівки Дмитро Кондауров (21 рік, важке кульове поранення голови, каретою «швидкої допомоги» доставлений до лікарні) та дві жінки-пішоходи.

Сумна статистика війни

Від початку антитерористичної операції в Україні загинуло 197 військових, поранено – 655.

Після припинення перемир'я, тобто за три доби, загинуло 9 солдатів, 31 зазнав поранень.

Серед загиблих – 152 солдати Збройних Сил, 7 працівників СБУ, 8 прикордонників, 12 членів Національної гвардії і 18 міліціонерів.

2 липня заступник голови Донецької обласної адміністрації, начальник управління з питань охорони здоров'я Олена Петряєва повідомила, що за час антитерористичної операції в Донецькій області загинуло не менш як 160 мирних жителів.

– Офіційно (за даними судмедекспертів) за час проведення АТО в Донецькій області станом на 1

липня загинуло 279 осіб, 262 чоловіка, 13 жінок і 4 дитини. Як невідомих, тобто без будь-яких розпізнавальних знаків і документів, зареєстровано 93 людини. Як військових (у камуфляжі) – 26. Решта 160 загиблих, імовірно, місцеві жителі, – зазначила вона.

Також повідомила, що після відновлення активної фази АТО кількість жертв зростає, проте на момент здачі журналу до друку даних ще не було.